

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 130 af Karen J. Klint (S), Anni Svanholt (SF), Inger Marie Bruun-Vierø (RV) og Frank Aaen (EL) vedtoges med 54 stemmer (S, SF, RV og EL), 45 (V, KF, DF, CD og KRF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 129 af Tove Videbæk (KRF), Ester Larsen (V), Henriette Kjær (KF), Birthe Skaarup (DF) og Yvonne Herløv Andersen (CD).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

33) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 176:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af pensionskasselovgivningen med henblik på fremme af samfundsmæssige hensyn.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.
(Fremsat 4/4 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne indlede med at takke SF og SF's ordfører på dette område for at tage et meget centralt emne op. Selv om regeringen ikke ser sig i stand til at tilslutte sig eller anbefale beslutningsforslaget, anerkender regeringen vigtigheden af temaerne og diskussionen.

Beslutningsforslaget består af to dele. For det første foreslås det, at kravet om det, der kaldes »størst mulige afkast«, afskaffes for livsforsikringselskaber, pensionskasser, ATP og LD. Og for det andet foreslås det, at ATP og LD skal have pligt til at anlægge investeringsstrategier, som fremmer bredere samfundsmæssige hensyn, som der står.

Vedrørende den første del af forslaget vil jeg understrege, at det er et vigtigt, et centralt princip, at pensionsinstitutterne er forpligtet til at investere, så det giver pensionsopsparerne det størst mulige afkast under størst mulig sikker-

hed. Hvis ikke der tilstræbes størst muligt afkast, svækkes arbejdsmarkedspensionerne som supplement til folkepensionen, og dermed svækkes også en af forudsætningerne for, at vi på en hensigtsmæssig måde kan klare de fremtidige udfordringer, hvor der bliver færre erhvervsaktive og flere pensionister.

Der er både en personlig og en samfundsmæssig interesse i, at der sker en pensionsopsparing i det danske samfund. Det er naturligvis også i den sammenhæng, at skattebegunstigelsen af indbetalinger på pensionsopsparinger skal ses.

Arbejdsmarkedspensionerne er obligatoriske ordninger, som bygger på aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, og det vil sige, at medlemmernes opsparring til deres pension er obligatorisk i kraft af deres overenskomst. Det indebærer, at medlemmerne ikke kan flytte deres pensionsordninger, medmindre de flytter til et andet overenskomstområde. Og endvidere er der i kravet om det størst mulige afkast indbygget en mindretalsbeskyttelse, idet ingen kan tvinges til at få sine midler anbragt på en uhenigtsmæssig måde.

Men selv om man skal respektere kravet om størst muligt afkast, er der store frihedsgrader for at vælge den konkrete investeringspolitik. Der er gode muligheder for at målrette investeringerne, bl.a. ud fra miljøhensyn, forbrugerbeskyttelse eller overholdelse af menneskerettighederne, som nævnes i beslutningsforslaget.

Det er selvfølgelig også muligt at foretage et fravalg af investeringer i virksomheder, der ikke fremmer samfundsmæssige hensyn. Der er i øvrigt en række pensionsinstitutter, som beskæftiger sig med etiske retningslinjer for deres investeringer.

Så der er egentlig ikke noget nyt i diskussionstemaerne, som beslutningsforslaget tager op, og hvis man læser Mandag Morgen fra den 21. maj i år, fremgår det, at LO tager denne diskussion alvorligt og har i sinde at tage den op med fornyet kraft.

Det er regeringens holdning, at institutternes investeringspolitik er en del af den demokratiske proces i arbejdsmarkedspensionsordningerne. Der er en ganske god udvikling i gang på området, og nogle arbejdsmarkedspensionsordninger giver allerede nu mulighed for indflydelse på investeringspolitikken.

Den seneste rapport fra Pensionsmarkedsrådet, som jeg har her i hånden, for at alle kan se, hvordan den ser ud, behandler også disse

spørgsmål både om medlemsindflydelse og om beslutninger omkring investeringer.

Der er meget fokus på investeringspolitikken, og jeg kan oplyse, at Pensionsmarkedsrådet har besluttet, at der næste år skal være særlig fokus både på spørgsmålet om medlemsindflydelse på investeringspolitikken og om etiske regler i investeringspolitikken.

Regeringen kan ikke anbefale at lempe krave- ne om størst muligt afkast, og det er regeringens opfattelse, at mulighederne for indflydelse på institutternes investeringspolitik udvikler sig positivt.

Vedrørende den anden del af forslaget er der allerede i både ATP og LD retningslinjer om etiske investeringer, og som eksempel kan nævnes, at LD bl.a. stiller krav til de virksomheder, de investerer i, om, at der sikres balance med omgivelserne, herunder at virksomhederne til stadig- hed lever op til samfundets krav og forventnin- ger til etik og miljø.

LD har allerede i efteråret 1999 indført et pul- jesystem, hvor kontohaverne har mulighed for at påvirke investeringsstrategien for en del af opsparingen.

For så vidt angår ATP, har ordningen til for- mål at skabe et samlet set bæredygtigt pensions- system med opsparing til en tillægspension, der kan supplere folkepensionen. Hertil kommer, at ATP som nævnt allerede har lavet retningslinjer for etik i investeringerne, og desuden holder ATP løbende velbesøgte regionale møder, hvor alle forhold vedrørende ATP drøftes.

På nuværende tidspunkt synes det derfor ikke hensigtsmæssigt at pålægge ATP og LD at anlægge en anderledes investeringsstrategi. Re- geringen kan derfor ikke støtte beslutningsfor- slaget.

Derimod vil jeg som sagt gerne anerkende, at spørgsmålene er rejst, og jeg vil derfor gerne give tilsagn om, at regeringen om ca. 1 år – altså til foråret næste år – vil fremlægge en redegørel- se til Folketinget og dér gøre rede for udviklin- gen på området omkring medlemsindflydelse, investeringspolitik og etiske retningslinjer for investeringspolitikken.

Det kan være rimeligt, at vi prøver at se, hvad der er sket af udvikling på disse spørgsmål si- den den store debat her i Folketinget i april 1996, debatten om betænkningen om demokrati og åbenhed om pensionsinstitutternes investe- ringsbeslutninger.

Det var jo den debat, der resulterede i, at Pen- sionsmarkedsrådet blev nedsat. Og Pensions-

markedsrådet har faktisk lavet meget godt ar- bejde og sat fokus på disse spørgsmål, hvilket også var meningen. Derfor er der også et grund- lag for, at vi til næste år på baggrund af den se- neste rapport, der så vil være kommet på det tidspunkt, kan lave en redegørelse til Folketin- get.

Sonja Mikkelsen (S):

Forslaget fra SF om at fremme bredere sam- fundshensyn i pensionskassernes investeringer og også i Lønmodtagernes Dyrtdidsfond og i ATP virker umiddelbart sympatisk.

Der er næppe mange, der er imod, at man an- lægger sådan en ordentlighedsbetragtning i in- vesteringerne og en etisk stillingtagen i investe- ringerne. Og det er der da heller ikke noget til hinder for at man gør i dag. Man kan vælge at foretage investeringer, eller man kan vælge at lade være med at foretage investeringer, som man ikke bryder sig om fra pensionskassernes side, når blot man fortsat i sin investeringspoli- tik går efter at få så stort et afkast som muligt for investeringerne af hensyn til opsparerne.

Der er jo det særlige ved de kollektive pensi- onsopsparinger, at de er overenskomsttilknytte- de og delvis arbejdsgiverbetalte. Det betyder jo også, at den enkelte ikke blot kan tage pengene ud og så placere dem alternativt, hvis man er utilfreds med placeringen af midlerne.

Derfor er der selvfølgelig en grænse for, hvor snævert man kan vælge at investere, uden at man løber en for stor risiko for på medlemmer- nes vegne at få for ringe afkast.

Til gengæld er der jo gennemført lovgivning i Folketinget, som også økonomiministeren har redegjort for, som sigter på en demokratisering af pensionskassernes beslutningsprocesser, sam- tidig med at Pensionsmarkedsrådet er etableret.

Det har allerede medført, at en del pensions- kasser på forskellig måde tilbyder medlemmer- ne indflydelse på, hvordan de opsparede midler skal investeres, herunder f.eks. grønne puljer. Nogle gør det så gruppevis, og andre gør det mere individuelt.

Men udviklingen går i den retning, som SF med deres beslutningsforslag tilkendegiver at de ønsker, et ønske, som også Socialdemokratiet deler. Vi vil gerne fortsat følge udviklingen, og vi synes, det er glimrende at få en redegørelse, en status, som økonomiministeren her har givet tilsagn om.

SF's forslag kan næsten læses, som om det ikke giver størst muligt afkast at investere på en

måde, som f.eks. tager hensyn til miljøet og folkesundheden. Men sådan er det heldigvis ikke. Det viser erfaringerne, der allerede er indhøstet. Derfor giver de gældende lovmæssige rammer muligheder for at tilgodese hensynet om at tage samfundsmæssige hensyn.

Og mon ikke det er bedre at lade medlemmerne af kasserne selv tilrettelægge investeringspolitikken sammen med bestyrelser og ledelse?

SF foreslår også, at ATP og Lønmodtagernes Dyrtdidsfond skal anlægge investeringsstrategier, der fremmer bredere samfundsmæssige hensyn. Men det gør de jo allerede i nogen udstrækning, som også økonomiministeren nævnte det før. Lønmodtagernes Dyrtdidsfond kan i kraft af adgang til dem, der har penge stående i fonden, bestemme, hvordan en del af midlerne skal investeres i forskellige puljer, som typisk giver adgang til at anlægge bredere hensyn, herunder også det, vi normalt forstår ved etiske hensyn.

Pensionsmarkedsrådet sætter også fokus på etiske regler i investeringspolitikken og på medindflydelse. Og det er vigtigt, at vi holder fast i, at pensionsopsparerne har krav på at få størst muligt afkast, naturligvis ikke for enhver pris, men vi kan altså også konstatere, at det ikke nødvendigvis er uøkonomisk at investere på en måde, hvor også det etiske og de bredere samfundshensyn tages i betragtning.

Socialdemokratiet glæder sig i den sammenhæng over, at pensionskasserne, Lønmodtagernes Dyrtdidsfond og ATP så sent som med vedtagelsen her i sidste uge af et af økonomiministerens forslag får adgang til at værne om deres investeringer, sådan at man kan minimere tab, hvis der er en investering, som viser sig ikke at være så gunstig, som forventet.

Her var det ærgerligt at konstatere, at De Konservative ikke synes, at lønmodtagerkapital skal nyde samme beskyttelse som anden kapital, men lad det nu ligge.

Socialdemokratiet synes, at de muligheder, der er for at tage bredere hensyn, er fornuftige og i god balance med, at der også skal sikres et godt afkast til pensionsopsparerne, og vi ønsker at understøtte den udvikling, der er i gang, og finder ikke, at der er behov for yderligere lovgivning på nuværende tidspunkt.

Vi afviser ikke, at det kan være en relevant diskussion i mere international sammenhæng, at det i andre lande og i et mere globalt perspektiv er en væsentlig diskussion at rejse, men det er Socialdemokratiets vurdering, at i Danmark har vi den positive udvikling i gang, og Socialdemo-

kratiet er interesseret i at understøtte denne udvikling og føler derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for at tage yderligere skridt.

Kim Andersen (V):

Da vores ordfører på dette beslutningsforslag, fru Pia Larsen, ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne gøre rede for vores synspunkter på sagen.

SF's beslutningsforslag kan jo, når man ser oplystningen af gode formål inde i bemærkningerne til forslaget, synes både fornuftigt og sympatisk i forhold til, hvad der er samfundsmæssige hensyn ved placering af pensionskassemidler.

SF's forslag til folketingsbeslutning kan imidlertid efter vores opfattelse løses bedre ved, at Folketinget ser mere nødtigt til de forslag, som Venstre er fremkommet med adskillige gange, nemlig at lade pensionsopsparerne stemme med fødderne. Ved selv at vælge, hvor pensionsopsparingen skal placeres, er pensionsopsparerne med til at bestemme, hvad der har samfundsmæssig interesse og bredde, hvilke samfundsmæssige hensyn de ønsker at fremme.

Vi er ikke tilhængere af, at pensionskasser og livsforsikringselskaber skal pålægges, hvordan de med deres investeringsstrategier søger at fremme bredere samfundsmæssige hensyn, selv om vi, som jeg nævnte, har megen sympati for de eksempler, som SF opregner i beslutningsforslaget som samfundsmæssige hensyn.

Som reglerne er nu, har lønmodtagerne ingen mulighed for at vise deres utilfredshed med pensionskassernes måde at forvalte pensionsbidragene på. Vi er bundet på hænder og fødder. Der er ingen fri placeringsret af pensionsmidlerne og derfor heller ikke nogen sanktionsmulighed. Vi kan ikke flytte vores opsparing. Vi er tvunget til at acceptere pensionskassernes investeringspolitik.

Det har i mange år været Venstres politik, at der skulle være mulighed for den enkelte lønmodtager for at flytte sin tvungne pensionsopsparing over i en anden pensionskasse efter eget valg. Det er ikke rimeligt, at lønmodtagernes penge i den grad er stavnsbundet, slet ikke, hvis det resulterer i en for lille pensionsudbetaling eller i investeringer, som ikke er i overensstemmelse med lønmodtagerens overbevisning.

Der bør kunne skabes konkurrence mellem pensionskasserne, og visse pensionskassers monopol på at forvalte bestemte faggruppers pensi-

onsopsparing skal efter vores mening brydes. På den måde opnår pensionsopsparerne størst mulig tilfredshed med investeringsvalgene, og de har selv ansvaret for afkastet af deres investerede midler.

Venstre kan på den baggrund ikke støtte SF's beslutningsforslag.

Flemming Hansen (KF):

Der er mange sympatiske tanker i dette beslutningsforslag, for hvem vil ikke gerne fremme bredere samfundsmæssige hensyn og undgå uetiske investeringer.

Det siger jeg på vegne af fru Pernille Sams, som desværre ikke kan være til stede her i dag.

Men disse begreber er netop begreber og ikke mulige at foretage en klar definition af. Hver især vil lægge forskelligt indhold i disse ord, og der vil være en lang række investeringer, som nogen vil opfatte som etiske og andre vil opfatte som det stik modsatte.

Derfor synes vi ikke, det er så nemt, som SF får det til at se ud. Vi finder det faktisk ret utrygt, hvis man skal kunne varetage andres pensionsforvaltning ud fra et princip om, at man kan blæse på afkastet, blot man synes, det er etisk. Og det er i virkeligheden det, SF's forslag lægger op til. Det kan vi ikke støtte, og derfor stemmer vi imod.

Egil Møller (DF):

Det er ikke overraskende, at SF fremsætter dette beslutningsforslag. Det ligger jo helt i tråd med partiets ofte fremførte synspunkter.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte beslutningsforslaget. Vi mener, at der fortsat skal være et krav om størst muligt afkast af medlemmernes indskud. Det er derimod op til alle danskeres frie valg at anbringe egne midler i virksomheder, der tager særlige samfundsmæssige hensyn.

Anden del af beslutningsforslaget omfatter en forpligtelse for bestyrelserne i ATP og LD til at anlægge investeringsstrategier, som efter forslagsstillernes mening fremmer bredere samfundsmæssige hensyn. Det lyder smukt, men i Dansk Folkeparti kan vi ej heller støtte den del af forslaget.

Til gengæld ser vi gerne, at danske virksomheder lever op til mange af de hensyn, som SF har nævnt i sit beslutningsforslag. Det må dog være en markedsvurdering, hvorvidt de enkelte virksomheder er i stand til at tackle disse hensyn i den stærke internationale konkurrence.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil indledningsvis takke for de faldne bemærkninger, som i stor udstrækning har været meget positive, om end de ikke er mundet ud i en opbakning til forslaget. Jeg skal dog lige indledningsvis gøre opmærksom på, at jeg er blevet bedt om af Enhedslistens ordfører at tilkendegive, at de støtter forslaget.

Jeg vil gerne takke ikke mindst ministeren for anerkendelsen af, at vi har fastholdt et vigtigt tema i debatten om pensionskassernes investeringer, i det hele taget pensionskassernes virke. Og jeg vil allerede indledningsvis kvittere meget for, at ministeren har givet tilsagn om i næste samling, i begyndelsen af år 2002, at fremkomme med en redegørelse, som kan se lidt på, hvor langt man er nået, og om der er områder, hvor vi kan stramme op og måske gå et skridt videre.

Jeg vil gerne sige, at det ikke kun er et emne, som interesserer SF og glædeligvis også ministeren. Det er faktisk et emne, hvor man diskuterer seriøst både i OECD og i EU-sammenhæng, hvordan man kan fremme bredere samfundsinvesteringer, tage etiske hensyn i forbindelse med investeringer. Derfor er jeg lidt skuffet over, at en række af de borgerlige partier har afvist det så bastant. Selv om man måske nok synes, at det er ædle hensigter, ønsker man ikke at gøre noget konkret ved det.

Men vi er nødt til at se på, hvad er det, der sker. Og virkeligheden er jo, at sådan som reglerne er skruet sammen i dag, så må en pensionskasse gerne vælge en investering i en tobaksindustri eller en våbenindustri fra, og man må også gerne gøre sig etiske overvejelser. Men Finansstilsynet har jo i en pressemeddelelse, som det også fremgår af bemærkningerne, så sent som i 1997 tilkendegivet, at man gerne må foretage sådan et bredere samfundssyn i investeringerne, men det skal være med det mål, at det skal give det størst mulige afkast.

Det er der ikke nødvendigvis en modsætning i. Som et eksempel fra virkelighedens verden har Lønmodtagernes Dyrtidsfond været nævnt – den er også er omfattet af vores beslutningsforslag – og man kan sige, at de reelt har en monopolstilling på en række af de pensionskassemidler, som er opsparet, og her kan man se, at de faktisk har foretaget en opdeling i puljer, hvor der kan foretages puljeinvesteringer, og hvor man som pensionskasseopsparer kan væl-

ge sig ind. Og der er det jo lykkeligt at se, at en af de puljer, som tager nogle bredere samfundsmæssige hensyn, nemlig miljøpuljen, faktisk også er den, der giver det største afkast.

Så der er ikke nogen modsætning i at tænke etisk og tage bredere samfundshensyn og så skabe et ordentligt afkast. Der er ikke nødvendigvis en modsætning, men der kan være det.

Her mener vi faktisk, at det også er fornuftigt nok at sige, at alt ikke skal gøres op i mammonalene. Man må også godt som pensionskasseopsparere tage hensyn, som måske gør, at ens pension ikke bliver så høj, som hvis man havde investeret i våben- eller tobaksindustrien. Det mener vi skal tages med i betragtningen.

Men efter en konstatering af, hvordan forslaget er blevet modtaget her i dag, så mener jeg, at det selvfølgelig er det optimale at tage udgangspunkt i den redegørelse, som ministeren vil komme med.

Jeg vil nu ikke undlade lige at komme med en enkelt bemærkning til Venstre, og det er specielt, fordi jeg – jeg tror, det var i marts måned – læste en kronik af Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen. Det var i forbindelse med debatten om ATTAC-bevægelsen, som han ikke havde mange venlige ord tilovers for, men hvor han tilkendegav, at Venstre faktisk støttede, at man skulle have mulighed for at fremme de etiske investeringer, at investere ud fra etiske formål; altså en indirekte imødekommelse af ATTAC. Derfor havde jeg også håbet på, at Venstre havde været lidt mere positiv i forhold til forslaget, fordi Venstres formand havde givet udtryk for lidt i samme retning.

Jeg vil godt sige yderligere, at man selvfølgelig godt kan have den holdning bare at lade pensionsopsparerne individuelt stemme med fødderne, men det er der selvfølgelig en vis risiko ved, for hvis der kun tages udgangspunkt i sådan en umiddelbar interesse og alle pengene investeres individuelt, så ligger der selvfølgelig også en større fare for, at nogle investerer penge forkert.

Derfor mener jeg faktisk ikke, at man umiddelbart kan sige, at det, at man er i en pensionskasse, i sig selv skulle være dårligt, heller ikke set ud fra et liberalt synspunkt.

Det, der må være den største interesse, er jo, at man som pensionsopsparer får en større indflydelse på, hvordan pengene bliver investeret og dermed også får et større medlemsdemokrati i de enkelte pensionskasser, som kan være med til at påvirke investeringsprofilen.

Det sker lykkeligvis også. I sidste uge var der generalforsamling i Lægernes Pensionskasse, hvor der var flere medlemmer, som havde taget emnet om lige nøjagtig etiske investeringer op og bl.a. protesterede imod, at lægerne nok havde valgt tobaksindustrien fra, men stadig væk fastholdt våbenindustrien som et godt profita-belt investeringsobjekt.

Man kan måske godt undre sig over, at lægerne, som jo også sender folk ud og reparerer de tilskadekomne efter krigsførelse, alligevel finder det rimeligt, at man skal tjene penge på våbenindustrien. På den måde sker der en stigende interesse for, hvordan pensionskasseopsparingerne forvaltes.

Derfor kan man sige, at det, der havde været det primære formål med, at vi har fremsat forslaget og ønsket en debat om det, selvfølgelig er hele tiden at sætte fokus på, hvordan vores pensionskasseopsparinger fungerer, både de private pensionskasser og dem, der er lovbundne, eksempelvis ATP og LD.

Med det som udgangspunkt håber vi, at debatten kan komme til at fortsætte og blive intensiveret, både herhjemme og også i relation til den debat, som foregår i OECD og i EU-sammenhæng, så vi på den måde både kan lade os inspirere, for det er der faktisk mulighed for, fra de to organer og forhåbentlig også kan videregive erfaringer og inspiration fra vores egen måde at forvalte lovgivning på herhjemme.

Derfor vil jeg tage de enkelte partiers meldinger til efterretning og i særlig grad takke regeringen for, at den vil fremkomme med en redegørelse, så vi holder debatten i gang og forhåbentlig også kan være med til at korrigere og fremme de holdninger, som SF nu ønsker at få fremmet med beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

SF's ordfører kom med nogle bemærkninger henvendt til mig, og dem vil jeg gerne følge op på.

SF's ordfører hørte ikke på noget tidspunkt i mit indlæg, at jeg talte imod etiske investeringer. Tværtimod anerkendte jeg fuldt ud en række af de hensigter og gode formål, som SF oplister i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Vi har bestemt ikke noget imod etiske investeringer. Etiske investeringer og miljøinvesteringer kan langt hen ad vejen være rigtig gode investeringer, og der er jo mange eksempler på i de senere år, at netop virksomheder, der beken-

der sig til de begreber, både i virksomhedsledelsen og i de produkter, de udvikler og markedsfører, er nogle af dem, der har haft de bedste kursudviklinger på børserne. Så det er der ikke noget forkert i, hverken i forhold til investeringen eller i forhold til formålet.

Vi har heller ikke noget imod pensionskasser, og jeg er enig i, at man kan frygte, at man kan foretage forkerte investeringer, hvis man selv skal ud og gøre det, men vi vil gerne have, at den enkelte lønmodtager har et frit valg, selv kan placere, hvor inventeringen skal foretages, således at det er den enkeltes præference, der er i højsædet, og ikke for visse faggrupper nogle påtvungne pensionsopsparingsformer.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen så er der måske alligevel en mulighed for, at enderne kan nå sammen, for hvis man tager hr. Kim Andersens meldinger og sammenholder dem med de muligheder, man har eller kan skabe i pensionskasserne, hvis man laver nogle puljemuligheder, som de eksempelvis har i LD, så vil man som pensionsopsparer også kunne vælge mere etisk end andre.

Hvis vi f.eks. tager Lægernes Pensionskasse, og hvis der var nogle puljer, så ville de læger, som ikke ønskede at investere i våbenindustrien, kunne vælge den fra. Men det kræver jo, at man giver dem mulighederne, at man også giver dem muligheden for at kunne investere, sådan at det ikke nødvendigvis giver det højeste afkast, men måske giver en bedre samvittighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 30. maj 2001, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.43
